

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 96.142 van 5 juni 2001
in de zaak A. 81.479/XIV-3157.**

In zake :XXX

die woonplaats kiest bij
Advocaat N. DE GOLS,
kantoor houdende te 9300 AALST,
Binnenstraat 39, bus 1

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Binnenlandse Zaken.

DE VOORZITTER VAN DE XIVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van
Syrische nationaliteit, op 9 december 1998 heeft
ingediend om de vernietiging te vorderen van de
beslissing van 6 oktober 1998 van de Vaste
Beroepscommissie voor vluchtelingen, Tweede Nederlandse
Kamer, waarbij haar beroep tegen de weigering van de
Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de
staatlozen om haar als vluchteling te erkennen,
onontvankelijk wordt verklaard;

Gelet op de beschikking van 30 december 1998
waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de
kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op het administratief dossier;

Gezien de toelichtende memorie;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste
Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN, op grond van artikel 23
van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende
bijzondere procedureregeling inzake geschillen over

beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gelet op het verzoek tot voortzetting van de verzoekende partij teneinde te worden gehoord;

Gelet op de beschikking van 10 april 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 9 mei 2001;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat N. DE GOLS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de procedure.

Overwegende dat de memorie van antwoord meer dan zeven maanden te laat werd ingediend; dat, overeenkomstig artikel 21, vijfde lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State deze laattijdige memorie ambtshalve uit de debatten moet worden geweerd;

2. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

2.1. XXX, van Syrische nationaliteit, komt op 16 maart 1997 in België aan en vraagt drie dagen later om erkenning van de hoedanigheid van vluchteling.

2.2. Deze aanvraag wordt op 23 juni 1998 door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen als volgt verworpen :

"L'intéressée lie sa demande à celle de son mari, M. Y.. Or, le Commissariat général n'a pas reconnu la qualité de réfugié à celui-ci.
Dès lors la demande de la requérante suit le même sort."

2.3. Verzoekster tekent tegen deze weigeringsbeslissing op 3 juli 1998 hoger beroep aan bij de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen.

2.4. Op 8 september 1998 beslist de gemachtigde bijzitter van de Tweede Nederlandse Kamer van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen dit beroep zelf als alleenrechtsprekend lid te behandelen omdat "na inzage van het verzoekschrift tot beroep de indruk is ontstaan dat dit beroep overkomt als onontvankelijk minstens kennelijk ongegrond".

2.5. Het beroep wordt opgeroepen op de zitting van 6 oktober 1998.

Op deze zitting wordt verzoekster, bijgestaan door haar raadvrouw, gehoord.

Dezelfde dag neemt de gemachtigde bijzitter van de Tweede Nederlandse Kamer van de Vaste

Beroepscommissie voor vluchtelingen de thans bestreden beslissing waarbij het beroep van verzoekster onontvankelijk wordt verklaard.

Deze beslissing rust op volgende redengeving :

"Gelet op het verzoekschrift waarin appellante haar beroep met de volgende feiten en middelen verantwoordt. Zij is de echtgenote van M. Y. met wie ze samenwoont en is zoals hij een Koerd van Syrische nationaliteit met een Yezidireligieuze overtuiging. Zij kwam haar echtgenoot in België vervoegen op 15 maart 1997 en verklaarde zich vluchteling op 19 maart 1997 omdat haar man omwille van het gevaar dat hem bedreigde niet kon terugkeren. Om die redenen vraagt ze om een hervorming van de beslissing waarin ze niet als vluchteling werd erkend;

Overwegende dat het de plicht is van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen om als administratief rechtscollege overeenkomstig de voorgeschreven procedure eerst na te gaan of het ingestelde beroep wel ontvankelijk is (zie Raad van State arrest nr 47.810 van 8 juni 1994 in de zaak A.50.989/III-15.090 van Y.S. tegen de Belgische Staat);

Overwegende dat appellante in haar verzoekschrift geen relaas brengt van feiten noch enig tijdsaanduiding geeft voor gebeurtenissen, zelfs geen enkele algemeenheid vermeldt of enige poging doet om ook maar iets toetsbaar te maken zodat er in haar verzoekschrift in werkelijkheid van geen enkele echte motivering voor haar persoonlijke erkenning sprake is. Dat in het gemeenschappelijk standpunt (96/196/JBZ) van de raad van de Europese Unie vastgesteld op grond van artikel K.3 van het Verdrag betreffende de Europese Unie inzake de geharmoniseerde toepassing van de definitie van de term 'vluchteling' in artikel 1 van het geciteerde Verdrag van Genève van 28 juli 1951 nog werd bevestigd dat elk asiëlverzoek behandeld wordt op basis van de in elk individueel geval aangevoerde feiten en omstandigheden en met inachtneming van de objectieve situatie in het land van herkomst;

Overwegende dat de raadsman van appellante hierbij terecht heeft opgemerkt dat appellante in de beslissing van weigering van erkenning, die zijzelf ontving en binnen deze procedure wilde bestrijden, ook geen kennis kon nemen van enig relaas van feiten dat ze wel had gegeven of waarom de door haar ingeroepen middelen niet in aanmerking konden genomen worden. Haar raadsman wijst er niet ten onrechte op dat de beslissing die appellante ontving er tenslotte niet

alleen van uitging dat echtgenoten steeds samen blijven en elkaar alles ter kennis brengen, zoals de briefwisseling maar dit is niet zo evident als het kan lijken vermits artikel 29 van de Belgische Grondwet het briefgeheim waarborgt en artikel 2 van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer een dergelijke motivering in de weg staat. Maar die elementen kunnen appellante natuurlijk niet ontlasten van haar eigen motiveringsplicht in het verzoekschrift;

Overwegende dat een te vage en algemene omschrijving van het verzoekschrift dat voor appellante de grondslag vormt van haar vordering tot het vernietigen van de bestreden administratieve beslissing, zoals hier het geval is ten overstaan van de door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en Staatlozen genomen beslissing, er derhalve moet gesteld worden dat het voorliggende verzoekschrift inhoudelijk niet voldoet aan de vereiste hieraan gesteld bij artikel 4,5/ van het vermelde koninklijk besluit van 19 mei 1993 (zie raad van State arrest Deryckere nr 16.831 van 21 januari 1975; arrest Wintgens nr 1357 van 13 maart 1952; arrest Tock nr 17.771 van 10 september 1976; arrest De Voghel nr 19.358 van 12 januari 1979; arrest Cops nr 20.322 van 13 mei 1980);

Overwegende dat die vereiste tot ontvankelijkheid ook mag aanzien worden als een weerspiegeling van het algemeen geldend rechtsbeginsel waarbij een verzoekende partij moet verantwoorden en aantonen waarom de vordering wordt gesteld, trouwens ook een kandidaat-vluchteling behoudt de bewijslast liggen en de verplichting de volledige waarheid aan te brengen (zie nrs 195 en 196 op blz 51 en nr 205-a op blz 53 van de 'Guide des Procédures et Critères à appliquer pour déterminer le Statut de Réfugié' in september 1979 te Genève uitgegeven door het Hoog Commissariaat van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen);

Overwegende dat het beroep ingesteld zoals hierboven is vermeld en waarbij de Vaste Beroepscommissie gevat werd om over het ingestelde beroep te oordelen, aan die vereiste niet voldoet en als onontvankelijk moet worden aanzien (Raad van State, afdeling Administratie, arrest 40.663 van 8 oktober 1992 in zaak S. Efron tegen Belgische Staat A.R. 47.999/VII- 11.191) en een verzoekschrift na het verstrijken van de beroepstermijn niet rechtsgeldig kan aangevuld worden omdat de motivering van het verzoekschrift een substantiële vormvereiste van het verzoekschrift is (Les Nouvelles, Droit Administratif, Tome VI, le Conseil d'Etat, Titre VIII, l'Annulation des décisions contentieuses administratives, nr. 1763);

Overwegende dat wanneer het verzoekschrift een zodanige uiteenzetting niet bevat, dan kan dit vormgebrek niet worden verholpen door een relaas van

de feiten en een uiteenzetting van de middelen vervat in een stuk dat eerst na het verstrijken van de termijn gesteld voor het indienen van het beroep wordt overgemaakt (Raad van State arresten Van de Vijver nr. 10.740 van 30 juni 1964 en Barbiaux nr. 12.427 van 1 juni 1967) en blijft elk middel aangevoerd in een aanvullend verzoekschrift dat buiten de voorgeschreven termijn werd ingediend onontvankelijk (Raad van State arrest Brusselse Agglomeratie nr. 16.636 van 20 september 1974);

Overwegende immers dat middelen die aangevoerd worden na het verstrijken van de termijn voor het indienen van het beroep, niet van aard zijn om een verzoekschrift dat geen uiteenzetting van de feiten en middelen bevat, ontvankelijk te maken (Raad van State arresten Honhon nr. 7335 van 22 oktober 1959; Peeters nr. 8091 van 30 september 1960; Lebrun nr. 9916 van 7 maart 1963; Leys nr. 13.447 van 18 maart 1969; Vandegaer nr. 10.867 van 3 november 1964; nr. 10.809 van 6 oktober 1964; Embrechts nr. 5708 van 18 juni 1957; Van Dam nr. 6070 van 14 februari 1958; Weyns nr. 6549 van 5 september 1958; Dewever nr. 6766 van 23 december 1958; Pauwels nr. 14.987 van 12 november 1971);

3. Over de gegrondheid van het beroep.

3.1.1. Overwegende dat verzoekster in het eerste middel laat gelden dat de bestreden beslissing artikel 4 van het koninklijk besluit van 19 mei 1993 schendt, doordat de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen het beroep onontvankelijk verklaart om reden dat de feiten en middelen niet uiteengezet zijn en het ingediende verzoekschrift niet voldoende gemotiveerd is, terwijl nergens wordt bepaald dat de voorschriften van artikel 4 op straffe van nietigheid zijn voorgeschreven, en terwijl het verzoekschrift wel degelijk voldoende gemotiveerd was in tijd en ruimte;

3.1.2. Overwegende dat artikel 57/24 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij de wet van 14 juli 1987, de Koning machtigt om de rechtspleging voor en de werking van de Vaste Beroepscommissie voor de

vluchtelingen te bepalen; dat artikel 4, eerste lid, 5/, van het koninklijk besluit van 19 mei 1993 tot regeling van de werking en de rechtspleging voor de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen bepaalt :

"Het verzoekschrift ingediend door de vreemdeling of zijn advocaat bevat :

(...)

5/ een uiteenzetting van de feiten en middelen";

dat de Raad van State er reeds herhaaldelijk heeft op gewezen dat het wettelijk of reglementair voorschrift luidens hetwelk het beroep bij een administratief rechtscollege gemotiveerd moet zijn van substantiële aard is; dat de niet-naleving van deze vereiste de onontvankelijkheid van het beroep tot gevolg heeft; dat deze niet-ontvankelijkheid het rechtscollege desnoods ambtshalve moet vaststellen, daar de ontvankelijkheid van een beroep bij een rechtscollege de openbare orde aanbelangt; dat de rechter zijn bevoegdheid te buiten zou gaan mocht hij een niet regelmatig aangebracht beroep ten gronde behandelen; dat het beroep slechts aan het bepaalde in het eerste lid, 5/, van het koninklijk besluit van 19 mei 1993 voldoet wanneer uit een gewone lezing van de beroepsakte blijkt dat minstens één duidelijke en voldoende nauwkeurige grief tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wordt aangevoerd; dat het beroepschrift aan de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen niet aan de verplichting voldoet aan te geven wat men de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen precies verwijt, zodat de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen terecht tot de onontvankelijkheid van het beroep heeft besloten; dat het eerste middel niet gegrond is;

3.2.1. Overwegende dat verzoekster in het tweede middel aanvoert dat de bestreden beslissing genomen is met schending van de beginselen van behoorlijk bestuur,

meer bepaald de hoorplicht, doordat de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen het beroepschrift onontvankelijk verklaarde zonder haar zelf nog maar de kans te geven bijkomende inlichtingen te verschaffen, terwijl de kandidaat-vluchteling of zijn raadsman ook op de zitting eventueel indien gewenst verder inlichtingen kan verstrekken;

3.2.2. Overwegende dat verzoekster op de terechtzitting van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen werd gehoord en toen de gelegenheid heeft gehad alle nuttig geachte opmerkingen te formuleren; dat indien haar daartoe niet de nodige tijd werd gegeven zij een voorbehoud op het verslag van de zitting had moeten laten aantekenen, doch zij dit niet heeft gedaan; dat het tweede middel moet worden verworpen;

3.3.1. Overwegende dat verzoekster in het derde middel laat gelden dat de bestreden beslissing geen rekening heeft gehouden met een aantal menselijke argumenten, dat ze enkel gebaseerd is op het feit dat zij haar beroep onvoldoende zou gemotiveerd hebben terwijl ook menselijke argumenten in deze zaak een grote rol spelen, zoals de integratie alhier van haar gezin en de ernstige nieraandoening van één van haar dochters;

3.3.2. Overwegende dat humanitaire of menselijke overwegingen de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen niet toelaten een niet regelmatig bij haar aangebracht beroep toch ten gronde te behandelen; dat het derde middel moet worden verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijf juni tweeduizendeen, door :

de HH.	A. BEIRLAEN,	kamervoorzitter,
	K. VANHOUTTE,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

A. BEIRLAEN.